

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XLIII.

Vydána dne 24. dubna 1919.

Obsah: (Čís. 215.—216.) 215. Zákon o zabránění velkého majetku pozemkového. — 216. Zákon o nejvyšším soudě.

Čís. 215.

Zákon ze dne 16. dubna 1919

o zabránění velkého majetku pozemkového.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Aby byla provedena úprava pozemkového vlastnictví, zabírá se státem velký majetek pozemkový (§ 2), ležící v území Československé republiky, v to čítajíc velký majetek vázaný, a zřizuje se úřad pozemkový.

§ 2.

Velkým majetkem pozemkovým jest roz-
uměti soubory nemovitostí s právy, která jsou
spojena s jejich držení, jestliže výměra náležející v území Československé republiky vlastnický jediné osobě nebo týmž spoluvlastníkům je větší než 150 ha půdy zemědělské (rolí, luk, zahrad, vinic, chmelnic), nebo 250 ha půdy vůbec.

Manželé nerozvedeni považují se za osobu jedinou.

§ 3.

Ze záboru jsou vyloučeny:

- a) objekty právně i hospodářsky samostatné, jež neslouží hospodaření na zabraných nemovitostech;
- b) majetek zemský, okresní a obecní (jmění i statek), s výhradou zvláštních zákonných ustanovení o jejich úpravě.

O majetku urbaniálních obcí a kuriálních komposesorátech bude rozhodnuto zvláštním zákonem.

§ 4.

Jestliže se po vyhlášení tohoto zákona soustředí (ve vlastnictví jediné osoby, týchž spoluvlastníků, nerozvedených manželů neb rodičů a dětí prvého stupně) ze svobodného majetku pozemkového soubor nemovitostí, který je podle §§ 2 a 3 předmětem záboru a přesahuje výměru uvedenou v § 2, stává se tento soubor majetkem zabraným.

§ 5.

Záborem uvedeným v § 1 nabývá Československá republika práva, zabraný majetek přejímatí a přidělovati (§§ 10 a 11).

§ 6.

Osoby, které podle práva občanského jsou oprávněny hospodařiti na zabraném majetku, pokud nebude státem převzat, jsou napřístě povinny na něm hospodařiti řádně.

O následcích porušení této povinnosti jakož i o povinnostech a ochraně osob na zabraném majetku zaměstnaných budou dána zvláštní ustanovení.

§ 7.

Zcizení, pronájem zabraného majetku, jeho zavazení a dělení vyžaduje úředního souhlasu (§ 15) a nemá bez něho proti státu právních následků.

§ 8.

Na zabraný majetek lze vésti exekuci jediné vnučenou správou.

§ 9.

O náhradě za převzatý majetek bude rozhodnuto zvláštním zákonem. Zvláštním zákonem provede se zásada, že bez náhrady bude převzat majetek příslušníků nepřátelských států, příslušníků bývalé panovnické rodiny Habsbursko-Lotrinské, majetek nadací spočívajících na právech ze šlechtictví zrušeného zákonem ze dne 10. prosince 1918, čís. 61 Sb. z. a n.; majetek, jehož užívání zakládá se na výkonu funkcí, úřadů a důstojenství cizozemských, nebo který s takovou funkcí, úřadem nebo důstojenstvím jest spojen; majetek bezprávně nabytý; majetek osob, které se hrubě provinily proti československému národu ve světové válce; konečně majetek, který podle ustanovení zákonů finančních připadne státu jako splátka na dávku z majetku.

Při převzetí zabraného majetku jest postupovati tak, aby osoby, pro které na zabraném majetku vážnou práva, jakož i osoby, které mají proti dosavadnímu vlastníku právo z poměru slu-